DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXV. ZATURDAG den 12den AUGUSTUS 1837. N. 32.

A°. 1837. N°. 5.

PUBLICATIE.

Houdende, met wyziging van het 24ste artikel des Reglements van administratie en Bestuur op het Eiland Bonaire dd. 31 *December* 1823 / 30 *January* 1824, *provisionele bepalingen, wegens het lossen van koopwaren op genoemd eiland.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Overwegende: dat de toegenomene scheepvaart op het eiland Bonaire, tot afhaling van zout, in verband met het belang der ingezetenen van deze kolonie, eene wyziging vordert in het bestaande verbod om aldaar met vreemde plaatsen te mogen handel dryven.

Zoo is het dat wy den Kolonialen Raad gehoord.

Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk wy goedvinden en verstaan by deze, onder nadere goedkeuring van hooger hand, de navolgende provisionele bepalingen voor den handel te Bonaire, te maken.

Art. 1.

Met wyziging van Art. 24 des Reglements van administratie en bestuur op het eiland Bonaire dd. 31 December 1823 / 30 January 1824, by hetwelk de handel aldaar met vreemde plaatsen volstrekt wordt verboden, zal het aan de op dat eiland van zoodanige vreemde plaatsen aankomende vaartuigen, veroorloofd zyn om hunne ladingen of een gedeelte derzelven te ontlossen, hetzy om opgeslagen en verder naar *Curaçao* vervoerd, of wel te Bonaire gesleten te worden.

Art. 2.

Ingeval de Schipper of Supercargo in een der beide by het voorgaande artikel aangeduide gevallen, van de hem verleende bevoegdheid wil gebruik maken, zal hy zich daartoe aandienen by den Kommandeur des eilands en opgave doen van de goederen welke hy zal willen ontlossen; deze te ontlossene goederen zullen door den Kommandeurs klerk in een aanteleggen Register van manifesten, ingerigt naar het hierby vastgestelde en geannexeerde model, worden ingeschreven, hetwelk door den Schipper, of indien deze verhinderd mogt worden deszelfs onderhebbend vaartuig te verlaten, door iemand van zynen wege zal worden onderteekend.

Voor deze inschryving of opmaking van het Manifest zal door den Schipper aan en ten behoeve van den Kommandeurs klerk voornoemd, die met de aanhouding van bedoeld Register belast wordt, de som van *Zestig centen* worden betaald.

Art. 3.

Na dat de inklaring, in voege voorschreven, zal zyn verrigt, zal er door den Kommandeur worden afgegeven een permit om de ingeklaarde goederen, volgens specificatie, te lossen, voor welk permit ten behoeve van hem Kommandeur, als waarnemend Ontvanger, zal worden betaald *Veertig centen.*

Art. 4.

Alle zoodanige of meerdere goederen, welke niet ingeklaard zyn en nogtans ontscheept worden, zullen, hetzy dezelve in de booten van het schip, in andere vaartuigen of aan den wal aangetroffen worden, aan confiscatie onderhevig zyn; en het provenu daarvan verdeeld worden tusschen den aanhaler, den waarnemenden Ontvanger en de Koloniale kas, elk voor een gelyk aandeel, na aftrek der kosten.

Art. 5.

Zoo dikwerf de Schipper of Supercargo zulks geraden oordeelt, zal hy tot het doen eener nadere inklaring van goederen, welke hy zoude begeren te lossen, worden toegelaten, in welk geval telkens eene nieuwe inschryving in het bedoelde Register van manifesten zal bewerkstelligd en gelyk permit, om die goederen te ontlossen verleend worden, tegen betaling als in art. 2 en 3 deswege is bepaald.

Art. 6.

De goederen, ter vervoering naar Curaçao bestemd, zullen in bergplaatsen van het Gouvernement, tot op derzelver verscheping derwaarts, tegen vergoeding van een billyk bergloon, worden opgeslagen; alleen in geval zoodanige bergplaatsen van Gouvernements wege niet verleend of aangewezen kunnen worden, zullen de gelande goederen by byzondere personen mogen gedeponeerd, doch altoos onder toezigt van het Gouvernement gehouden moeten worden.

Art. 7.

Al de te Bonaire gelost wordende goederen, welke niet hunne bestemming erlangen naar Curaçao, worden aan de belasting van een recognitie geld van 6 pct. onderhevig gesteld, berekend volgens een daarvoor aan den Kommandeur toe te zenden tarief.

Art. 8.

De tyd gedurende welke de goederen te Bonaire kunnen opgeslagen blyven, zonder betaling van de vorenstaande recognitie gelden, wordt bepaald op vier weken; in byzondere gevallen zal die termyn kunnen verlengd worden, op daartoe intedienen gemotiveerd verzoek aan het Bestuur aldaar.

Art. 9.

Voor de goederen, welke te Bonaire, ter vervoer naar Curaçao, worden gescheept, zal de aflader, onder behoorlyke borgstelling, gedebiteerd worden voor het bedrag der recognitie gelden à 6 pct. en zal hy, binnen den tyd van vier weken, moeten doen blyken dat dezelfde goederen werkelyk te Curaçao zyn gelost geworden, of, by faute van dien, deze recognitie gelden moeten betalen.

Art. 10.

De by het 7 artikel vastgestelde recognitie gelden, zullen verschuldigd zyn dadelyk na de inklaring der goederen, voor zoo verre die niet worden opgeslagen en ingevorderd worden door den Kommandeur, als waarnemend Ontvanger, welken 5 ten honderd voor perceptie daarvan wordt toegekend.

Art. 11.

Goederen, welke ter vervoering naar Curaçao zyn ingeklaard en opgeslagen, zullen geheel of gedeeltelyk ter slyting te Bonaire uit den opslag kunnen worden genomen, op een daarvan door den Kommandeur te verleenen permit, tegen betaling der bepaalde *Veertig centen* en de 6 pct. recognitie gelden hiervoren vastgesteld.

Art. 12.

Het toezigt op de ontlossing der goederen te Bonaire, alsmede op de verscheping derzelve naar Curaçao, zal in de eerste plaats door den Kommandeur gevoerd en verder, naar gelang van omstandigheden, door hem Kommandeur kunnen opgedragen worden aan een der ambtenaren of geemployeerden, en in het algemeen elk geemployeerde, zoo veel mogelyk, moeten waken tegen de overtreding der opgemelde verordeningen.

Art. 13.

De vorenstaande provisionele bepalingen zullen in werking komen, dadelyk na de afkondiging of openlyke bekendmaking dezer publicatie te Bonaire.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 24 July 1837, het 24ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

In kennisse van my,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 25 daaraanvolgende.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Koloniale Secretaris.

N°. (*a*) Inklaring van goederen bestemd om gelost te worden uit (*b*) groot (*c*) tonnen, gevoerd door (*d*) op den (*e*) voor (*f*) ten anker gekomen, komende van ....

3 vaten zoutvleesch.
2 „ tarwe meel.
5 kistjes kaarsen, wegende ..... lb.
2 vaatjes tabak, wegende ...... lb.

de volgende om opgeslagen te worden:

20,000 voeten w. p. planken.
120 vaten tarwe meel.
40 kistjes spermecetie kaarsen.
35 kisten bakeljaauw.

Verklarende de ondergeteekende dat er geene meerdere of andere goederen van het voormeld vaartuig gelost zullen worden, dan de ingeklaarde, op pœne van confiscatie, ingevolge de wet.

Bonaire den

(*a*) Eerste, tweede enz.
(*b*) Schip, vlag en naam.
(*c*) Getal tonnen.
(*d*) Naam des schippers.
(*e*) Datum.
(*f*) Naam der ankerplaats.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 Augustus 1837.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 19 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftienCents moet 11 ¾ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen &c. min of meer *Zes Duizend ponden tarwe meel*, zoo zal de ondergeteekende Administrateur der Financien onder goedkeuring van den HoogEd. Gestr, Heer Gezaghebber van Curaçao &c. &c. &c. aan de genen, die daarvoor het voordeligste mogten inschryven de gezegde leverancie verleenen; zullende de biljetten benevens de monsters op aanstaanden Maandag den 14 dezer tot des voormiddags te elf ure ten kantore van den Administrateur der Financien voornoemd worden aangenomen.

Curaçao den 11 Augustus 1837.
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DE Commissie tot het aanhooren der bezwaren tegen de rekeningen van het Een percent Patentregt over het 2de kwartaal dezes jaars, op gisteren tot dat einde zitting gehouden hebbende, zoo worden al degenen, die daartegen geene bezwaren hebben ingebragt, hierby opgeroepen en aangemaand, om het verschuldigde, uiterlyk binnen den tyd van acht dagen, van heden afterekenen, te komen voldoen, willen zy zich niet aan regtsvervolgingen blootgesteld zien.

De Commis waarnemende het
Koloniale Ontvangers ambt,
WILLEM PRINCE Jr.
Den 10 Augustus 1837.

KENNISGEVING.

DE Commissie van taxatie der huurwaarde van huizen en woningen, brengt hierby ter kennisse van de bewoners der 4 Wyk op Pietermaai en die van *Scharlo*, dat zy hare werkzaamheden in die wyken zal aanvangen en vervolgen op aanstaanden Maandag en Dingsdag, van des morgens 7 tot des voormiddags 10 ure.

Namens de voormelde Commissie,
JOHN C. GAERSTE,
Scriba.
Curaçao den 10 Augustus 1837.

*** ONDERTROUWD.
S. J. DE JONGH,
Officier van Gezondheid 2e. kl. by het Bataillon Jagers No. 27.
EN
R. DELVALLE.
Curaçao den 11 Augustus 1837.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Executeur in den boedel en de nalatenschap van wylen zyne moeder, Mejufvrouw IGNES TESSEL, Weduwe van den Heer BARTHOLOMEUS BLAN, roept by deze op al de genen, die aan den gemelden boedel schuldig zyn om, de alhier te lande wonende binnen den tyd van eene maand, de uitlandigen binnen den tyd van drie maanden, van heden afterekenen, het verschuldigde zonder verder uitstel te komen voldoen, ten einde alle geregtelyke invorderingen voortekomen; en de genen, die eenige vorderingen ten laste des gemelden boedel mogten hebben, worden tevens hierby opgeroepen, om uiterlyk binnen den tyd van drie maanden, ook van heden afterekenen, hunne rekeningen ter vereffening by hem intezenden, aangezien hy, na verloop van dien tyd, geene rekeningen tegen den meergemelden boedel zal aannemen of betalen.

Voorts brengt hy ter kennis van het publiek, dat hy op den 28 dezer by publieke opveiling zal doen verkoopen:

Een WOONHUIS staande en gelegen aan de Overzyde dezer haven 2 Wyk No. 85.
Een do., ook aan de Overzyde 2 WykNo.87.
Een do. —— do. 2 „ „ 88.
Een do. —— do. 3 „ „188.
Een do. —— do. 4 „ „237.

Als mede EENIGE SLAVEN, GOUD EN ZILVERWERK, MEUBELEN enz., welke drie dagen vóór den verkoopdag, ten zynen woonhuize te bezien zullen zyn.

De verkooping zal aanvang nemen des morgens te tien ure ten zynen woonhuize aan de Overzyde 1 Wyk No. 23.

Curaçao den 9 Augustus 1837.
VICTOR BLAN.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
AUGUSTUS 1837.

N. M. Dingsdag den 1 te 7 u. 44 m. 's morgens.
E. K. Woensdag den 9 te 8 u. 46 m. 's morgens.
V. M. Woensdag den 16 te 1 u. 3 m. 's nachts.
L. K. Dingsdag den 22 te 8 u. 40 m. 's avonds.
N. M. Woensdag den 30 te 11 u. 24 m. 's avonds.

Tusschen den 28 en 29 July jl. had er wederom een orkaan op St. Domingo gewoed, en wel erger dan die van den 11 te voren. Verscheidene vaartuigen zyn vergaan, waarby vele menschen het leven verloren hebben. Ten gevolge van deze orkanen had men aldaar gebrek aan broodkost, als mais en bananes. De koorts heerschte er verschrikkelyk.

Op den 26 July was het de beurt aan Barbados om de gewone jaarlyksche woede van de orkanen te ondervinden. Hier was het zeer hevig, dermate dat niet minder dan 40 raavaartuigen, en een aantal kleinere schepen op strand geworpen werden.— Meerdere byzonderheden van dit onheil wist men niet te verhalen.

De Koning van Engeland, Willem de Vierde, is op den 20 Juny jl. aan de borst water ziekte overleden. Zulks bleek by de lyk opening, toen men water in de borstholte vond. In zyne laatste levensdagen, kon hy, wegens de moeijelyke ademhaling, niet in eene leggende houding zyn, maar bleef altyd gezeten in eenen leuningstoel, het hoofd tegen den rug eens stoels geleund.— De Koningin heeft gedurende vele dagen byna geen slaap genoten, maar bleef steeds gekleed om haren gemaal, wanneer het hoesten en de benaauwdheid aankwam, bytestaan en met *eau de cologne* te wryven.

Zyn afsterven was niet merkbaar; hy scheen reeds lang voor zyn afsterven levenloos geweest te zyn, en van daar dat de mare van zyn overlyden reeds verspreid was, vóór dat hy werkelyk gestorven was. Hy stierf ook in eene zittende houding; en men merkt hierby aan: dat hy het lot had van den romeinschen Keizer Vespasianus, die gezegd had: "het betaamt geen keizer leggende te sterven." Zyne verstandelyke vermogens waren van natuur niet uitstekend; doch opvoeding en omgang met de groote wereld hadden eenigzins dit gebrek vergoed; daarby was hy goedaardig van inborst, en hy laat de roem na van niemand eenig kwaad te hebben aangedaan. Hy zocht het goede te doen zoo veel in zyn vermogen was. Hy laat geene kinderen na by zyne gemalin, doch heeft verscheidene zoons en dochters by eene actrice, wier buitengewone schoonheid zyne genegenheid tot zich had getrokken. Deze zyne kinders heeft hy tot den adelstand verheven. By zyn overlyden ging de kroon van Engeland over aan zyn broeders dochter Alexandrina Victoria, die ook terstond tot Koningin is afgekondigd, onder den naam van Koningin Victoria, met weglating van den eersten naam.

De kroon van Hanover kan niet in eene vrouwelyke linie overgaan, zoo lang er mannelyk oir overblyft; bygevolg is des konings jongere broeder de hertog vanCumberland de erfgenaam van Hanover, die ook als zoodanig is erkend geworden. Zyne hanoveraansche majesteit heeft ook Engeland verlaten om bezit van zynen troon te gaan nemen.

Zoo wy menen gelezen te hebben, heeft de Hertog van Cumberland slechts een zoon, George genaamd, doch die ziekelyk en blind is, en van wien geen nakomelingschap te wachten is; als dan zal die troon weer vervallen aan eenen anderen tak van de dinastie van Brunswyk.

De ingezetenen van Hanover zullen thans wel te vreden zyn, dat hun koning zyn verblyf in hun land houdt en niet meer buitenlands, zoo als sedert de troons beklimming van George de eerste heeft plaats gehad.

De tydingen uit Spanje zyn ook belangryk. Na het overlyden van Irribarren, ten gevolge der wonde in het gevecht van Huesca bekomen, is de Baron de Meer tot opperbevelhebber van het leger in Arragon benoemd.

In zyne depeche aan den minister van oorlog zegt hy: dat het hem niet mogelyk was om de expeditie van Don Carlos voor te komen in derzelver togt op Catalonien, wyl hy langs de Ebro moest trekken om de veeren over die rivier te dekken. Na vele dagen marsch bereikte hy op den 12 Juny den vyand te Guizona, een dorp in opper Catalonien, en na een gevecht van vier uren gelukte het hem den vyand te verslaan en te verstrooijen. Deze vlood in alle rigtingen, latende het slagveld bedekt met bagagie, wapens en andere voorwerpen.— Men wist niet waarheen de vyand gevlugt was, denkelyk naar het gebergte. Baron de Meer schat het verlies des vyands op 2000 man en het zyne op 400 man.

Een schipper, die deze week alhier is aangekomen verhaalt: dat tydens zyn verblyf te Porto Rico, er de tyding aangekomen was van eene overwinning op Don Carlos. Het berigt hiervan werd terstond afgekondigd en er hadden vreugde bedryven plaats. Hy meende, dat het gevecht op den 15 Juny plaats had. Mogelyk heeft de Baron de Meer den vyand een paar dagen na het gevecht van Guizona bereikt en nogmaals slag geleverd.

Den 5 July jongstleden werd de zevenentwintigste verjaring der onafhankelykheid van Columbia in de republiek van Venezuela met de gebruikelyke plegtigheden gevierd, echter met uitzondering van de gewone complimenten door de corporatien aan de uitvoerende magt. By die gelegenheid gaf Z. E. de Vice President, belast met de uitvoerende magt, een feestmaal, waarop de notabelen van Venezuela verschenen waren.

Het zoude niets byzonders geweest zyn een feestmaal te hebben ter viering van zoo een heugchelyken dag; overal toch vindt zulks plaats; doch de toosten, die aan den maaltyd ingesteld werden, schenen iets byzonders aan dat feestmaal te hebben bygezet; ten minste de redactien in onderscheidene mengelwerken en Couranten in Caracas hebben de zaak ernstig opgenomen en zyn bevreesd geworden voor de vryheid der republiek.

De uitgever van een mengelwerk getiteld: *Reformas Legales, Periódico político, Literário y de Comércio*, hetwelk te Caracas om de 14 dagen uitgegeven wordt, laat zich op de volgende wyze over die toosten uit, echter na vooraf de reden opgegeven te hebben, waarom de inhoud derzelven de gemoederen verbitterd en vrees voor de zekerheid der vryheid verwekt heeft. Hy vervolgt aldus:—

"Gaarne zoude ik een naauwkeurig afschrift willen geven der beroemde staatkundige toosten, waarover ik my hier uitlaat; doch van eenigen is my slechts een flaauw denkbeeld overgebleven, en by de anderen, welke zonder twyfel de meest verontrustende zyn, was ik niet tegenwoordig. De laatste van den Generaal Paez echter, als de meest bevattelyke, is ons medegedeeld, doch ook alleen den zakelyken inhoud derzelve. Moge de natie den inhoud derzelve wel bevatten, op dat men by tyds de verwoestende gevolgen kunne voorkomen en de bedreigde vryheid in zekerheid stellen!

"Wy halen hier aan de twee toosten, welke de Vice President ter gedachtenis van Generaal Bolivar heeft ingesteld: "" aan de assche van Generaal Bolivar, aan den Vader van Columbia, aan onzen meester en leidsman."" Op deze toost was ik een der genen, die *viva!* uitriep; doch slechts in den zin, dat de Generaal Bolivar het doorluchtige opperhoofd der onafhankelykheid van de natien, welke Columbia uitmaken, is geweest; eene zending, ook de eenige waartoe hy geroepen was en ook de eenige, waarin hy zich luisterryk gekweten heeft: maar niet in den zin om hem aan de Venezolanen voortestellen als het model van burger deugden, noch als leidsman.

"Zyn publiek gedrag als eerste Magistraat geeft hem geene aanspraak op bur-

ger deugden; hy wist geen goed te doen, hy deed kwaad. Columbia bevond zich steeds in beroerte, terwyl hy leefde; de vryheid was nominaal; onder de bajonetten zyner soldaten vernederden zich de wetten; er bestonden geene publieke zeden: en in dien toestand verteerde een verschrikkelyk vuur alles wat bestond, zonder dengenen zelve, die de brandstoffen byeen gehoopt had, te sparen. Van het rampzalige overschot echter verhieven zich drie nieuwe republieken, even vry als derzelver stichters, en beleerd door de schrikkelyke voorbeelden van het verledene.

"Venezuela, de eerste, die het militaire dwangjuk van Generaal Bolivar afschudde, had het geluk onder de eersten, die krachtdadiglyk medegewerkt hebben om dat colosse ter neder te werpen, de doorluchtige Burgers Paez en Soublette, die tot heden toe modellen van burgerdeugden, van liefde en eerbied voor de wetten en van edele verloochening van magt zyn, te tellen.— Doch, hoe zal men zoodanige roemryke aan het vrye en gelukkige vaderland bewezene diensten, welker herinnering zal blyven bestaan, zoo lang Venezuela bestaat, kunnen rangschikken met de aanbeveling, welke diezelfde mannen heden aan hunne wapenbroeders doen *om den Generaal Bolivar als hunnen waardigen meester en leidsman natevolgen?* Zyn zy by geval het vergeten, dat de meester door zyne slechte grondbeginselen en voortgestoten door zyne eigene handen ten val is gekomen? Zyn zy het vergeten, dat zyne denkbeeldige militaire republiek, die, welke men thans vruchteloos poogt intevoeren, zyn doodvonnis voorgeschreven heeft? En zyn zy het vergeten, dat de republiek Venezuela derzelver bestaan op heden verschuldigd is aan de met kracht van wapens bewerkstelligde scheiding van den meester, wiens lessen zoo yverig aanbevolen worden? *Inconsequentie*, onkunde, kwade trouw, het vergeten der lessen van ondervinding! roep ik uit, of gelyk dezelfde Generaal Bolivar zich uitdrukte: "*Er bestaat geene goede trouw in Amerika, noch onder de menschen, noch onder de volkeren enz.*"

"De redacteur van dit mengelwerk stelde in: "aan de onafhankelykheid begonnen in 1810 en bevestigd in 1821, aan de vryheid begonnen in 1830 en bevestigd, naar het schynt, in 1837: om dat de tegenwoordige waarnemer der uitvoerende magt de constitutie en de wetten eerbiedigt en doet eerbiedigen; en om dat de hervormingen in de constitutie, die men wil bewerkstelligen, niet in derzelver grondslagen zyn, want deze stemmen met onze belangen en met den geest des tyds overeen, maar wel in de byzaken; doch, dat de hervorming altyd wettelyk zy!" Myne toost werd niet toegejuicht; doch ik was te vreden gezegd te hebben, wat in myn hart opgesloten lag: de zuiverste liefde voor de vryheid.

"De Heer Valentin Espinal stelde in: aan de Constitutie en de wetten, aan de vryheid; want deze bestaat meer in gewoonte dan in slechte gebruiken, op dat dezelve werkelyk zy en niet blootgesteld blyve aan onze onstandvastigheid." Ofschoon deze toost toegejuicht werd, was zulks niet zoo als de anderen, aan het gezag ingesteld; ook velen miskenden derzelver innerlyke waarde.

"Hierop volgt die van den Heer Vicente Mercader: "aan de Vryheid en de Katolyke godsdienst," welke door den Generaal Paez in denzelfden zin beantwoord werd.

"Kan er iets meer tegenstrydigs zyn dan deze toost? De katolyke godsdienst, de onverdraagzaamste wegens derzelver grondstellingen van alle godsdienst sekten, die, welke aan derzelver belyders de gemeenschap met alle anderen verbiedt, die den maatschappelyken band door het huwelyk niet helpt bevorderen, die den hemel alleen voor hare belyders behoudt, die een vasten steun is voor de meest despotieke regeringen, en die het minst geschikt is voor eene vertegenwoordigende regering, kan deze godsdienst zich met de vryheid vereenigen, die uitverkorene des hemels en de ziel van onze harten, die godheid, die het leven over het heelal verspreidt, die waardigheid en regten aan de menschen geeft? Welke godslastering! De domme onverdraagzaamheid vereenigd met de zuivere vryheid, de duisternis met het licht, het verderf met de heiligheid! Zelfs 30 jaren geleden zoude zulk eene toost altyd ongerymd geweest zyn: want de katolyke godsdienst sluit de vryheid uit en zyn te zamen onbestaanbaar. Hoe zal men het dan in dezen tyd, in dien tyd, waarin wy ons gevestigd hebben onder dien regerings vorm, de meest vrye op aarde, waarin door onze constitutie en wetten alle godsdiensten gelyke bescherming by ons genieten, waarin het licht voor alle volken der aarde opgegaan is!

"Onder de verscheidene toosten van Generaal Paez, bevindt deze, de opmerkingswaardigste, waarop ik de aandacht myner lezers wensch te vestigen.

""Myne Heeren! op eene stellige wyze wensch ik van de alhier aanwezige burgers te weten, of de natie gezind is om by voortduring opofferingen te blyven doen voor het behoud des stelsels, hetwelke dezelve in 1810 aangenomen heeft, of dezelve daarmede tevreden is, en of dezelve eenige hervormingen wil hebben?" Het publiek tegen wien ik spreek, zal bemerken, dat dit eerder eene uitvorsching van gevoelens dan eene toost is; en zoo hebben eenigen gewild, dat de Heer Valentin Espinal als de orgaan van het publieke gevoelen de toost zoude beantwoorden; en na eenige verontschuldigingen gemaakt te hebben, antwoordde hy: "dat ofschoon het wel verre van hem is om de getrouwe tolk te zyn van het publieke gevoelen, zoo kan hy echter de verzekering geven, zonder vrees van te dwalen: dat het venezolaansche volk, hetwelk sedert dat heugchelyke tydstip zoo vele groote en edelmoedige opofferingen gedaan had voor deszelfs onafhankelykheid en vryheid wel verre van aftezien, nieuwe hulpbronnen door deszelfs vaderlandsliefde zou openen om dezelven te behouden en des noods te sterven voor derzelver behoud, doch namelyk de onafhankelykheid gelyk gesteld met de vryheid.— De indruk, door dit antwoord gemaakt, perstte met geweld eenige toejuiching af, en bedwong misschien de vlugt, welke de verhitte verbeelding van eenigen zoude genomen hebben. Laat ons echter overgaan om de toost te analyseren.

"Wat kan de oorzaak zyn van zoodanige uitvorsching of van zoodanige betwyfeling door den eersten burger van Venezuela.— Bevindt zich misschien onze onafhankelykheid bedreigd door buitenlandsche vyanden! daarvan zyn wy onkundig. Vreest men onverschilligheid van onzen kant om dezelve te behouden? Dit is beledigend. Bestaat er een volk, hoe slecht en dom ook, hetwelk naar dezelve niet verlangt en dezelve met groote opofferingen erlangd hebbende, niet zal willen behouden!

"Betreffende het stelsel van regering en de grondwetten, welke aan het volk gelukkiglyk zyn gegeven worden, bestaan er geene, welke thans meer met onzen staat, met onzen toestand, met onze behoeften, met onze gewoonten en met den geest des tyds overeenstemmen, dan deze; doch zoo tyd en ondervinding de noodzakelykheid van eenige hervormingen aanwyzen, gelyk het werkelyk gebeurt, dan schryft de constitutie wysselyk de middelen, den tyd en de wyze voor om het te bewerkstelligen, en het is het volk alleen, voorgesteld door zyne vertegenwoordigers, aan wien het opgedragen is, het te bewerkstelligen.

"Dat het volk oordeele al hetgeen ik gezegd heb; dat het vergelyke de geruchten, de voorbereidselen, den gang van het gouvernement en zelfs de gesprekken van onze staatsmannen en van hunne hovelingen; en dat het van alles gebruik make, hetwelk door de voorzigtigheid aangeraden wordt, ten einde by tyds te kunnen afweren elk aanval tegen onze publieke vryheden.

F. M."

Geschiedverhaal der volksverhuizingen van de vaste kust naar dit eiland.

(*Vervolg en slot van onze laatste.*)

De verhuizing uit Caracas en La Guayra was zoo volkomen, dat de Columbianen, toen zy deze steden binnen trokken, er geen enkele blanke vonden; slechts eenige weinige negers waren in deze zoo volkryke steden overgebleven.

De uitwyking van Valentia had naar Puerto Cabello plaats.

Er kwamen uit deze laatste plaats na de groote emigratie nog meerdere landverhuizers aan; doch, alhoewel velen hunner hier langer bleven, hopende op den goeden uitslag der onderneming van den bekwamen en dapperen Generaal Morales, om naar hunne woningen terug te keren, zoo verlieten anderen daarentegen toch spoedig dit eiland. Zoo vertrokken van hier in December 1821 een zestal vaartuigen met emigranten naar Spaansch St. Domingo, denkende veiligheid te vinden onder bescherming van de spaansche vlag, doch aldaar aankomende, bevonden zy zich weder in den boezem van Columbia. De spaansche autoriteiten waren verdreven en het volk had zich voor de vereeniging met Columbia verklaard. Zy werden afgewezen en kwamen met bedrukte harten te Curaçao terug.

Hoewel het bestuur in dezen oorlog de onzydigheid in acht nam en geene party boven de andere begunstigde, zoo helde de gezindheid der lagere volksklasse merkbaar over naar Columbia, en zy liet by meer dan eene gelegenheid hare eenzydigheid blyken.

De Generaal Morales bevond zich te Curaçao om by de uitgewekenen eene geldleening te bewerkstelligen, toen het gemeen zich voor zyne woning vergaderde, beginnende met het roepen van *viva Columbia* en andere beledigende uitdrukkingen, en ging eindelyk over met het werpen van steenen. Het werd door de gewapende magt verdreven, en eene wacht vóór dit huis geplaatst, kwam verdere ongeregeldheden voor.

In den loop van dezen oorlog zag men dikwyls de oorlogs vaartuigen der strydende partyen binnen deze haven en ook wel eens vreemde troepen.

De onderkoning van Nieuw Granada J. de la Cruz Murgeon, verbleef in Augustus 1821 eenige dagen alhier met een gedeelte zyner magt, die hy uit Spanje mede gebragt had. Deze alhier zich bevindende europesche Spanjaarden beliepen omstreeks 200 man, waaronder vele officieren om by de troepen in Zuid Amerika geplaatst te worden.

In July kwam de spaansche oorlogs brik de Herkules met vyf vaartuigen onder convooi van beneden winds opwerken. Terzelfder tyd verschenen er vóór de haven vier Columbiaansche oorlogs vaartuigen, die op het convooi afhielden. Het spaansche fregat de Ligera, hetwelk in deze haven lag, stak in zee. Men dacht nu een zeegevecht te zullen aanschouwen, doch de Ligera liet hare vyanden digt voorby haar zeilen, zonder dat er een schot werd gedaan, en des anderen daags kwam het convooi hier binnen, hebbende aan boord den Generaal Morales en 1500 man troepen. De Columbiaansche kolonel Piñango en andere krygsgevangenen waren aan boord van de Herkules.

De toestand dezer troepen was deerniswaardig. Hun uiterlyk voorkomen duidde aan, dat zy in een hoogen graad honger en ontberingen hadden moeten verduren; men zag hen zelfs de schillen eten van watermeloenen, die weggesmeten waren.— Als men hierby in aanmerking neemt de belangryke voordeelen, die Morales naderhand met deze troepen, zonder bystand uit Spanje, heeft behaald, dan moet men erkennen, dat men zelden zulke gebruikbare menschen zal vinden als de lage volksklasse op de vaste kust is.

In dit tydvak hebben wy van Maracaibo drie maal verhuizers gehad. De eersten waren Godos, toen deze stad zich gedurende den wapenstilstand voor Columbia verklaarde; de volgende Patriotten, toen Morales dezelve innam; en de laatsten waren weer Godos, toen die stad andermaal aan Columbia overging.

Op Maandag den 17 November 1823 lag vóór deze haven het eskader, dat het garnizoen van Puerto Cabello naar de Havana overbragt; en by de overgave dier vesting ging alle hoop der uitgewekenen, vooral die der europesche Spanjaarden, op terugkeer naar hunne haardsteden, verloren.

Columbia bleef rustig tot in 1826, doch, in haren boezem ontkiemde het zaad van burgerlyke twisten. De Caraqueños waren misnoegd, dat de stad Caracas slechts de hoofdstad van een departement of provintie was. Zy gaven voor, dat de keus om Bogota tot hoofdstad der republiek te verheffen, vele zwarigheden opleverde, als zynde hunne gemeenschap met deze stad, nog kostbaarder en langwyliger dan die van Madrid geweest is.

Columbia was een gebouw, welks grondvesten ondermynd waren; er behoorde dus maar een hevige schok om het te doen instorten. En deze schok was eene onvoorzigtige handelwyze van het bestuur. De Vice President Santander ontbood den

thans zoo hoog geroemden *esclarecido ciudadano* naar Bogota, om zich te regtvaardigen wegens de klagten, welke over hem gedaan waren wegens willekeurige handelwyze jegens de ingezetenen van Venezuela. Paez, die niet verkoos om te Bogota zyn vonnis van afzetting te gaan aanhooren, sloeg met de misnoegden de handen in een om Venezuela tot eenen afzonderlyken staat te verheffen; doch daar hun belang op dit oogenblik niet vereischte om terstond van eene regtstreeksche afscheiding te spreken, begon men de constitutie met zwarte kleuren afteschilderen en het aanpryzen van een federatief of bondgenootschappelyk bestuur. Hierdoor werd het zaad van tweedragt door gansch Columbia gezaaid. Sommige departementen waren voor de federatie, anderen voor den tegenwoordigen centralen regeringsvorm. Paez vond een tegenstander in Bermudez, die het bevel voerde over het departement Maturin. Er ontstond een burger oorlog. Bermudez werd verslagen en het oosten onderwierp zich aan Paez.

Nu nam de landverhuizing weer een aanvang, doch dezelve werd aanmerkelyker toen Paez het beleg vóór Puerto Cabello sloeg, welke stad zich voor het centrale bestuur had verklaard. De voornaamste ingezetenen de ellende eener belegering ontvlugtende, vonden te Curaçao eene wykplaats.

Bolivar was in Peru toen de opstand plaats had. By het ontvangen dier tyding begaf hy zich op weg naar zynen geboorte grond en eenige vreesachtigen weken uit vóór zyne aankomst.

Bolivar kwam den 1 January 1827 te Caracas aan. Hy verstond zich met Paez, stelde gansch Venezuela onder zyn onmiddelyk bevel en bepaalde tevens de byeenkomst eener nationale conventie om de grondwet te herzien. Bolivar werd kort daarna tot Dictator van Columbia benoemd, ten einde zyn gezag, dat de band was, welke de drie sterren van Columbia te zamen hield, te vermeerderen.

De tegenwoordigheid en het gezag van Bolivar had de scheurmakers in Venezuela tot eenige toegeeflykheid genoodzaakt; doch deze staat van zaken was te gedwongen, dan dat zy lang kon duren: de conventie kwam werkelyk byeen, doch kon geene constitutie vinden, die alle belangen bevredigde. De ontbinding van den staat werd hierdoor verder voorbereid en tegen het einde van het jaar 1829 had de finale afscheiding plaats van Venezuela, dat zich tot eenen afzonderlyken staat verhief en de opperheerschappy van Bolivar verwierp.— De aanhangers van Bolivar, Servilen genaamd, werden uit den lande gebannen.

De ontbinding van Columbia ten opzigte van de magt en roem der natie, was te bejammeren, even als in latere tyden die van het ryk der Nederlanden; en men is van gedachten, dat Bolivar het plan had, om door geweld van wapens Columbia weer te herstellen, toen de dood hem te St. Martha wegrukte. Zoo dat werkelyk zyn voornemen geweest is, dan is zyn dood heilzaam geweest voor de rust der volken van Terra Firma. Het was thans zoo ver gekomen, dat de opriguting van drie afzonderlyke staten een minder kwaad was dan de handhaving van het vereenigd gebied door het dempen van herhaalde oproeren door geweld van wapens zou geweest zyn. Indien het Bolivar gelukt ware door kracht van wapens Columbia tot een te houden, zoo zou er ongetwyfeld eene aaneenschakeling van onlusten en opstanden plaats gehad hebben, die grooter kwaad zouden geweest zyn dan nu elke staat zyn eigen bestuur kan vestigen. Zekerder is het, dat het hartzeer wegens de scheuring van zyn geliefkoosd Columbia, zyn dood bespoedigd heeft. Zyn naam, zyn roem en zyn gezag waren aan Columbia verbonden. De vorming van dien staat was zyn werk; deszelfs nieuw te bouwene hoofdstad moest zynen naam dragen; zyn roem *el Libertador*, *Salvador*, *Padre de la Pátria*, dit van uitgestrekte en vruchtbare land, moest tot de latere nakomelingschap overgaan.

Er zyn er onder onze landgenooten, die gelegenheid hadden om Bolivar te spreken op het tydstip, toen hy met ondankbaarheid was behandeld; toen het door hem verloste Peru hem zelfs den oorlog had verklaard, Venezuela zich van zyn opperbestuur had gescheiden en hy te Bogota de zamengezworen tegen zyn leven naauw ontsnapt was; hy bevond zich neergedrukt en verstrooid, en de teekens van droefheid waren zigtbaar op zyn gelaat. Eerzucht bezat hy, doch waar vindt men in de wereld geschiedenis den mensch, die by het goede, dat hy zyne evenmenschen aanbragt, ook niet zyn eigen persoon beoogde? doch van eigenbaat kan men hem niet beschuldigen. De uitgewekenen, van welke party zy ook mogten zyn, erkenden eenpariglyk, dat hy onder de weinigen van de hoofden der revolutie kan geteld worden, die zich niet bevoordeeld heeft met de bezittingen der uitgewekene Godos.

De nieuwe constitutie, welke het congres van Venezuela aannam, kon weder niet alle gevoelens bevredigen. De hooge geestelykheid was misnoegd, dat de Roomsch katolyke godsdienst niet als de heerschende was verklaard en weigerde dezelve te beëedigen. Zy werd uit den lande gebannen en in 1831 bevonden zich hier de Aartsbisschop van Caracas en de Bisschoppen van Merida en Guiana, met hunne domheeren. Op de hooge feestdagen werd door hen in de Roomsch katolyke kerk alhier de eeredienst met alle pracht en luister verrigt; en de Roomsch katolyke ingezetenen zagen eene plegtigheid, die hier nimmer te voren had plaats gehad, namelyk de viering eener mis door een Aartsbisschop en twee Bisschoppen, bygestaan door de overige geestelykheid.

Na een langdurig verblyf lieten deze geestelyken zich overhalen om terug te keeren en de grondwet te bezweren, ten einde hunne gemeenten niet herderloos te laten.

Ook de federalisten in de oostelyke en westelyke provintien waren ontevreden over de centrale regeringsvorm, hetwelk aanleiding tot onlusten gaf, die echter gedempt werden. Daarby kwam nog, dat vele militaire officieren vermeenden niet genoegzaam beloond te zyn voor hunne diensten den staat bewezen. Er waren dan al weder brandstoffen voor eenen opstand aanwezig, om by het aanwaaijen van eene vonk in laaije vlam te geraken.

Toen Vargas als President der republiek werd verkozen, kreeg de misnoegdheid meerder voedsel; men merktte aan, dat hy gedurende de revolutie buiten lands was geweest en eerst in 1830 op het staatkundige tooneel was verschenen, en zulk een persoon was verkozen, terwyl anderen, die hun leven voor het vaderland in den waagschaal hadden gesteld, voorby gezien werden.

In July 1835 brak de opstand uit onder de bezetting van Caracas. De omwentelingsgezinden zochten aanhang te maken door te beweren, dat er eene hervorming in de constitutie noodig was. Zy ontvingen daarom den naam van Reformisten.

De gematigde party keurde hun gewelddig gedrag af; de keuze van Vargas tot President was wettig, hy was door meerderheid van stemmen in het Congres verkozen, en begeerde men eene hervorming in de grondwet, dan konde zulks op voordragt van de volksvertegenwoordigers geschieden.

De federalisten in het oosten en westen maakten van dit revolutie schreeuwen gebruik om federatie te schreeuwen. Nu begon de landverhuizing op nieuw, eerst van de constitutionelen en daarna van de reformisten; en toen Puerto Cabello, welks bezetting zich voor de reforme had verklaard, stond belegerd te worden, verhuisden de meesten der ingezetenen op nieuw naar Curaçao; en toen eindelyk alle hoop op ontzet verloren was, weken insgelyks de hoofden der reforme uit de belegerde vesting naar ons eiland.

Omtrent 400 reformisten, waaronder vele van aanzienelyke familien bevonden zich buitenslands. Velen waren gebannen voor een bepaalden tyd, anderen levenslang, en de overigen waren in regten betrokken.

Het tegenwoordige bestuur schynt van gevoelen te zyn, dat zachtheid en vergevingsgezindheid de beste middelen zyn om de vyandelyke gevoelens te bevredigen en de rust te bevestigen. Niet alleen zyn daarom de nog hangende regtsgedingen tegen diegenen, welke in de omwenteling van 1835 betrokken waren, vernietigd, maar ook zelfs is aan eenige gevonnisden verlof gegeven om terug te keeren.

Wy zien dan thans ook de reformisten vertrekken; en mogen zy de laatsten zyn, die ons eiland tot eene wykplaats behoeven!

Wy wenschen onze overburen ook die rust en vrede toe, welke wy zelven genieten. Wy begeeren geen voordeel te trekken uit hun ongeluk, maar hopen door regtmatig handelsverkeer die voordeelen te genieten, welke de gunstige ligging van ons eiland ons aanbiedt.

Wy sluiten het verhaal dezer landverhuizingen met eene verkorting van een artikel uit de *Liberal* van den 13 Juny dezes jaars, getiteld: *Sintomas de paz y de reposo:*

" Het tydvak der omwentelingen staat vervangen te worden door dat van vrede en rust. Wy zyn thans door de ondervinding beleerd; wy hebben de gevolgen eener omwenteling leeren kennen: het verlies zoo veler menschen levens in een land, waar de bevolking zoo dun gezaaid is; het onttrekken zoo veler handen aan den landbouw; het verwoesten onzer oogsten; het plunderen onzer bezittingen; het verlies der kapitalen en het krediet der kooplieden; het uitschryven van oorlogs belastingen; de vermeerdering der staatsschulden; dit alles hebben wy ondervonden te zyn de vruchten eener omwenteling. Wy weten, dat wy niets zullen winnen by de verandering onzer regeringsvorm; elke andere zal weer nieuwe gebreken hebben. Nimmer werd eene regering meer geëerbiedigd dan de tegenwoordige, en wel daarom dat wy voelen, dat het eene noodzakelykheid is dezelve te eerbiedigen.

" Het is mogelyk, dat er nog eenige woelzieke menschen gevonden worden, die de order van zaken zullen trachten omtekeeren; maar zy zullen geen byval by de natie vinden; deze is de omwenteling moede; zy verlangt naar rust. De belangens van den landbouw, den handel, de kunsten, de wetenschappen, de openbare opvoeding, de beschaving, enz. eischen gebiedend eendragt en vrede. En ook onze beden zyn; dat de Voorzienigheid, die het lot der volkeren bestuurt, ons verder voor bloedige omwentelingen moge bewaren."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 25 July 1837.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby algemeen bekend gemaakt, dat by Gouvernements dispositie van heden No. 540, de WelEerwaarde Heer M. J. Niewindt, Pastoor by de Roomsch Catholyke Gemeente op dit eiland, benoemd is tot mede Schoolopziener alhier en zulks ter vervulling der vacature, ontstaan door het op pensioen stellen van den WelEerwaarden Heer Predikant G. B. Bosch.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.